

[Rs. Nielsen.]

De Ændringer, der er vedtaget i Folketinget, giver noget større Frihed, men det forekommer mig, at Linierne langt fra er trukket saa klart op, som de burde være, og at der bliver for stort Spillerum for Fortolkning; selv om Kommissionen staar som mæglende Institution, er det dog bedre og mere betryggende, at Lovens Ord er klare og letfattelige.

Jeg er ikke i Tvivl om, at dette Spørgsmaal har stor samfundsmæssig Betydning, og gaar ud fra, at denne Lovgivning omfatter et ikke ringe Antal Hjem ud over Landet, særlig her paa Sjælland og Lolland-Falster. Rigsdagen har før vedtaget 8-aarige Forpagtnings- eller Lejeperioder uden at kende Omfanget og Virkningen af de vedtagne Love, derunder, hvor stort et Antal Ejere og Brugere Loven foreskriver Regler for, men dette kan antagelig ikke fortsættes. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne tilsige Villighed til at arbejde med paa denne Lovgivning, men da det drejer sig om store Interesser, og Lovens Virkninger ikke er oplyst, vil vi finde det rimeligt, at Sagen henvises til en kort Behandling i et Udvalg. Der kan være saa meget mere Grund til at henvise Forslaget til et Udvalg, som Ordføreren ved anden Behandling i Folketinget oplyste, at der var tilgaaet Udvalget en Fortegnelse over Antallet af Fæste-, Leje- og Tjenestehuse paa Landet — disse Oplysninger var ganske vist indsamlet i 1899 —, men da Tallene ikke foreligger i Folketingets Betænkning, kan der muligvis være Haab om, at et Landstingsudvalg kan forvente at faa Lejlighed til at se nærmere paa disse Oplysninger, selv om de altsaa er af gammel Dato.

Jeg skal hermed anbefale Forslaget til velvillig Behandling i et Udvalg, som jeg agter at foreslaa nedsat.

Jensen-Aale: Det foreliggende Forslag er jo i Virkeligheden en gammel Kending, som vi har haft til Revision en Gang for 8 Aar siden. Forslaget gaar ud paa en Beskyttelse for Lejere af disse Huse paa Landet. Det er jo en Lov, der staar i en vis Forbindelse med Lensafsløsningsloven; det var den eneste Maade, hvorpaa man mente at kunne hjælpe de paagældende Jordbrugere paa det daværende Tidspunkt. Forslaget har været til Behandling i Folketinget, og der har været nogen Uenighed om det, men der er nu opnaaet Enighed mellem Folketingets Udvalg og Landbrugsministeren; der er gennemført nogle Ændringer,

og ogsaa disse Ændringer kan jeg for mit Vedkommende anbefale.

Jeg finder ikke Anledning til paa nærværende Tidspunkt at fremkomme med væsentlige Udtalelser, saa meget mindre som jeg nu hører, at Sagen skal i Udvalg ogsaa i dette høje Ting. Det fremgik af den ærede Ordfører for Venstres Udtalelser, at det ærede Medlem følte sig noget generet over, at man her var i en unødigt Tvangssituation, idet man først fik Sagen forelagt for faa Dage siden og gerne skulde være færdig med den til den 1. April. Det er nu egentlig ikke noget sjældent Fænomen, og jeg tror ikke, der i saa Henseende har været nogen væsentlig Forskel paa Ministerierne, hvordan de end har været sammensat; jeg ved, at vi mangfoldige Gange, ogsaa medens vi havde et Venstreministerium, har haft meget kort Tid til at behandle en Sag i dette høje Ting. Jeg kan saa udmærket godt forstaa — og jeg er sikker paa, at den ærede Ordfører for Venstre ogsaa godt kan forstaa —, at naar man har drøftet en Sag saa længe i Folketinget, og den har været til Behandling i Partierne, og man er fuldstændig à jour med, hvad der er sket dèr, eventuelt ogsaa har været med til at give Tilsagn om Sagens Fremme, saa kan man klare sig med forholdsvis kort Tid her i Landstinget, og jeg forstaa ogsaa godt, at den højtærede Landbrugsminister ikke har kunnet tænke sig, at det kunde volde Vanskelighed at faa dette Lovforslag gennemført hurtigt. Vi erindrer jo endnu alle sammen, at der var ingen, som var mere interesseret i at faa Loven gennemført end dette høje Tings nu afdøde Formand, fhv. Landbrugsminister Ole Hansen. Det var særlig ham, der gik i Brechen for den, og derfor kunde man da vanskeligt tænke sig, at der skulde komme væsentlige Indvendinger, navnlig fra Venstre.

Men nu skal Sagen jo i Udvalg, og dèr vil vi saa se, hvad det er, man fra den Side ønsker oplyst. Jeg forstod det i alt Fald saaledes, at der i og for sig ikke var Uvilje mod Forslaget; man vilde ogsaa fra den Side medvirke til, at Lovforslaget hurtigt kunde blive gennemført, man ønskede kun nogle Oplysninger; og det kan man jo i og for sig ikke have noget imod, tværtimod, Oplysninger er det altid rart at have. Jeg vil slutte disse korte Bemærkninger med at anbefale Lovforslaget gennemført hurtigst muligt og i uændret Form.

Lehwald: Denne Lov om Forpagtningstiden for Huse paa Landet er en Efter-